

# Українська звитяга і мужність

Сергій Рудюк

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — [nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)

### Слово до читача

Непроста нинішня воєнно-політична ситуація довкола України змусила мене негайно укласти цю книгу. Вірю, що вона потрібна і матиме свого читача — Українського Лицаря. Того, хто збереже кордони України і забезпечить її могутність, кому ідея незалежної Української Держави дорога і свята. До нього звертаюся словами учасника Визвольних змагань українського народу 1917-1921 років генерал-четаря Віктора Курмановича:

«Ідея наша є така свята, що не тільки жити, але і вмерти для неї є замало!

Тому й закликаю я Вас, усіх українських патріотів, — я, старий генерал Української Армії, — ідею збройної сили, що одинока добуде і збереже державу, голубити в серці несплямленою, українській збройній силі зберегти пошану і всіх, хто українською людиною є, хто духом і тілом спроможний, вступати в ряди війська і творити цю силу. Недалий вже час, коли Батьківщина зажадає від Вас звіту. Чи виконали Ви заповіт, що вона Вам дала?! Що вклали Ви в Її відбудову? Може, вже завтра звіт здавати мусите! Будьте готові!

Українське військо в нашій історії було і є взірцем лицарських чеснот і героїчної любові до Батьківщини. Воно виконало без закиду всі завдання, що на нього накладені були. Ми постійно зважаємось до цієї світлої традиції нашої зброї, ми її творимо».

Тож до роботи, читачу!

Сергій Рудюк,

полковник

Присвячується тим, хто боровся й полягли за волю України

Замість вступу

Сергій Шелухин

Україна 1

Полягти в боротьбі за волю Батьківщини чи за визволення й свободу свого народу вважається в усіх народів за найпочеснішу смерть. Вона є свідченням патріотизму і самопожертви за рідний край і народ. Імена полеглих борців і діячів — у великій пошані і прославляються. Так твориться народний культ героїв і діячів-патріотів, а з ним і школа та приклад патріотизму для нащадків. Так виховується історична пам'ять народу і складаються національні традиції й легенди про чини патріотів, яких не забувають. Вони духовно злиті з нацією і живуть у народній пам'яті в ореолі вічної слави, що творить для народності традиції вищого.

Патріот любить Батьківщину, свій народ і рідну культуру — свободу, право, мову, побут та інші блага своєї народності, віддається службі їй всією душею, дбає про вищий розвиток і процвітання її, присвячує й віддає їй себе, захищає й обороняє її від ворогів та напасників усіма силами, жертвуючи і своїм життям. Він дбає за державність, самостійність, незалежність, свободу й культуру та добробут свого народу. Патріотизм вважають за одну з найвищих категорій моралі; він вимагає любові, активності, посвяти й самопожертви на благо рідної землі й народу. Патріоти мають у нагороду за це — від Батьківщини, народу і нащадків — найглибші почуття вдячності: вони стають славним прикладом для всіх бути такими. Іпатіївський літопис, описавши заслуги Переяславського князя Володимира Глібовича, що жертвував собою, обороняючи Україну і народ український від половців, а в 1187 р., застудившись у поході проти них, умер, закінчує похвалу князеві словами: «О нем же Україна много постана» (плакала, журилася, жалкувала). Так і народна пісня про смерть Морозенка, оборонця рідної землі і борця за свободу, каже: «За тобою, Морозенку, вся Вкраїна плаче». Про таких людей живе в науку всім традиція народна, яка витворює історичну пам'ять про кращих синів нації. Бутафорна чи дута слава стирається з пам'яті правдою; вона не може творити традицій, бо

порожня — не має справді славних чинів. Добра слава стоїть на добрих ділах на благо народу й рідної землі.

1 Шелухин С. Україна — назва нашої землі з найдавніших часів. — Дрогобич: Бескид, 1992. — 248 с.

• • •

Далі — у повній книжці «Українська звитяга і мужність».

[nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)